



Schikkingsbeleid van de Geschillenkamer van de GBA

Inleiding	2
1. Wettelijk kader	2
2. De inhoudelijke en procedurele meerwaarde van de schikking	4
2.1. Procedurele meerwaarde	4
2.2. Inhoudelijke meerwaarde	5
3. Procedurele elementen van de schikking	6
4. Statuut document, versie en wijzigingen	8



Inleiding

Het doel van dit document is inzicht te bieden aan het publiek, en in het bijzonder aan partijen die betrokken zijn in een procedure voor de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit (“GBA”), inzake de schikkingsprocedure bij de Geschillenkamer.

De schikking bij de Geschillenkamer wordt door de Belgische wetgever in verschillende fases voorzien, en biedt de mogelijkheid op een procesefficiënte manier bij te dragen aan de taak van de GBA om toezicht te houden op de toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (“AVG”) en andere relevante gegevensbeschermingswetgeving.

Op het moment van de publicatie van dit document werden reeds verschillende schikkingsbeslissingen door de Geschillenkamer genomen en gepubliceerd op de website van de GBA. Dit document beoogt op meer algemene wijze de schikking te kaderen, en is daartoe opgebouwd als volgt.

Dit document zet vooreerst het wettelijk kader uiteen waarbinnen de schikking zich situeert. Vervolgens kadert het document in haar tweede sectie de meerwaarde van het gebruik van de schikking. Ten derde gaat het document verder in op het procesverloop en de procedurele elementen van de schikkingsprocedure. Tot slot onderstreept de Geschillenkamer in de vierde sectie het levend karakter van het document, waarbij op transparante wijze eventuele wijzigingen aan dit document worden weergegeven.

1. Wettelijk kader

De Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit¹ (“WOG”) vermeldt op drie plaatsen de schikking zoals bedoeld in het voorliggend document.

- 1) Artikel 95 WOG: “§ 1. De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd: [...] 2° een schikking voor te stellen;”
- 2) Artikel 100 WOG: “§ 1. De geschillenkamer heeft de bevoegdheid om: [...] 4° een schikking voor te stellen;”
- 3) Artikel 107 WOG: “De dwangsommen, geldboeten en transacties [sic] opgelegd met toepassing van deze wet worden ten voordele van de Schatkist overgemaakt of geïnd door de algemene administratie van de Inning en de Invordering.”

¹ B.S. 10 januari 2018.



Hoewel de wettelijke bepalingen ter zake niet in detail de procedurele omkadering van de schikking uiteenzetten, kunnen een aantal zaken worden afgeleid uit de voorgaande bepalingen:

- a) De wetgever geeft de **bevoegdheid aan de Geschillenkamer** om een schikking voor te stellen en dus ook, logischerwijs, aan te gaan. De WOG kent met andere woorden geen expliciete rol toe aan een ander orgaan van de Gegevensbeschermingsautoriteit in het kader van de schikking.²
- b) De wetgever verwijst niet naar andere schikkingsprocedures, of naar modaliteiten van andere schikkingsprocedures, om de “schikking” onder de WOG te kaderen. De schikking bij de Geschillenkamer van de GBA heeft met andere woorden een **sui generis-statuut**, wat wil zeggen dat de schikking onder de WOG op een zelfstandige en onderscheiden manier dient te worden geïnterpreteerd en uitgelegd binnen de wettelijke bevoegdheden toegewezen aan de GBA.³
- c) De Geschillenkamer kan zowel binnen de **procedurele fase voorafgaand** aan de beslissing ten gronde (art. 95 WOG), als in de **procedurele fase** met de beraadslaging en beslissing **ten gronde** (art. 100 WOG), een schikking voorstellen.
- d) De schikking wordt voorgesteld door de Geschillenkamer, wat wil zeggen dat de schikking tot stand komt **tussen de Geschillenkamer en** die partij(en) die in de rest van de administratieve procedure als **verwerende partij(en)** word(t)(en) gekwalificeerd. De **klager** maakt met andere woorden géén formeel onderdeel uit van de schikking – al dient dit in de praktijk wel enigszins genuanceerd (zie hieronder, sectie 3).⁴
- e) Een schikking biedt de mogelijkheid voor partijen om zich tot bepaalde voorwaarden te verbinden (zie ook hieronder, sectie 3). Minstens één van die voorwaarden *kan* de **betaling van een geldsom** inhouden, blijkens artikel 107 WOG.

² Dit is anders bij andere Belgische regulatoren - vergelijk de procedure bij o.m. de Belgische Mededingingsautoriteit waar het Auditoraat een gidsende rol krijgt overeenkomstig artikel IV.55 e.v. van het Wetboek Economisch Recht; vergelijk eveneens de procedure voor de Belgische Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, waar de auditeur een minnelijke schikking initieert die overeenkomstig artikel 71 van de wet van 2 augustus 2002 *betreffende het toezicht op de financiële sector en financiële diensten* wordt aanvaard door het Directiecomité van de FSMA (zie website FSMA, “Sanctieprocedure”, beschikbaar via: <https://www.fsma.be/nl/sanctieprocedure> : “In de praktijk wordt de minnelijke schikking eerst voorgesteld door de auditeur.”); *mutatis mutandis* is dit laatste ook de praktijk bij de Nationale Bank van België overeenkomstig artikel 36/10 van de Wet van 22 februari 1998 *tot vaststelling van het organieke statuut van de Nationale Bank*.

³ Uiteraard kan, waar gepast en noodzakelijk, wel inspiratie worden geput uit schikkingsprocedures bij andere regulatoren (*ibid.*), en zelfs uit de praktijken in het Belgische strafrecht.

⁴ In die zin verschilt de schikking kennelijk van de minnelijke schikking bedoeld in de AVG, waarvan de praktische implementatie uitgelegd werd door het Europees Comité voor Gegevensbescherming in de gelijknamige richtsnoeren (https://edpb.europa.eu/system/files/2022-06/edpb_guidelines_202206_on_the_practical_implementation_of_amicable_settlements_en.pdf). Zulke minnelijke schikkingen dienen eerder vergeleken te worden met de bemiddelingsprocedure bij de Eerstelijnsdienst van de GBA.



2. De inhoudelijke en procedurele meerwaarde van de schikking

2.1. Procedurele meerwaarde

De Geschillenkamer kan in meerdere procedurele fases een schikking voorstellen:

- Een schikking in de voorafgaande fase biedt het voordeel dat mogelijk snel gevolg kan worden gegeven aan de grieven in een klacht, of dat mogelijk snel oplossingen kunnen worden gevonden voor problematieken die *prima facie*, of na een onderzoek door de Inspectiedienst van de GBA, in een administratief dossier kunnen worden gedetecteerd.
- De schikking in de fase ten gronde biedt het voordeel dat, mogelijk met de feitelijke achtergrond die een eventueel inspectieverslag kan bieden, middels interactie een zo kwalitatief mogelijke oplossing voor één of meerdere problematieken kan worden gevonden die in lijn ligt met de geest en de doelstellingen van de gegevensbeschermingswetgeving.

In alle gevallen biedt een schikkingsprocedure het voordeel van een **verhoogde (rechts-)zekerheid** waarbij minstens de schikkende partijen zich kunnen vinden in de inhoud van de schikking. Het is immers voor de partij aan wie het schikkingsvoorstel wordt gedaan geenszins verplicht een schikking aan te gaan (zie ook sectie 3).⁵

Bovendien kan een schikking ook de **administratieve procedure in haar geheel inkorten**, waarbij met name het uitwisselen van conclusies of hoorzittingen reeds kan voorafgegaan worden door een schikkingsvoorstel waarbij interactie kan plaatsvinden tussen en met alle betrokken partijen.

Het feit dat een potentieel veelvoud aan administratieve procedures kan ingekort worden, betekent in theorie ook dat een groter aantal dossiers niet om opportunitaire redenen moet worden **geseponneerd**. De Geschillenkamer brengt hierbij in herinnering dat er jaarlijks vele honderden klachten worden ingediend, maar dat de Geschillenkamer jaarlijks slechts enkele tientallen beslissingen *ten gronde* kan opleveren. Met andere woorden: een **verhoogde inzet** van het instrument van de schikking, kan **meer genoegdoening** vanwege de GBA (en de Geschillenkamer in het bijzonder) bieden aan betrokkenen die zich in hun rechten geschaad zien.

⁵ Vergelijk, *mutatis mutandis*, de minnelijke schikking in het strafrecht: “La transaction pénale . . . est un mode alternatif de règlement des conflits pénaux qui permet l’extinction définitive des poursuites pénales moyennant le paiement par l’auteur présumé des faits d’une somme d’argent déterminée par le parquet et limitée également. » M. FERNANDEZ-BERTIER en N. VAN DER EECKEN, “La transaction pénale élargie déclarée inconstitutionnelle : vers une motivation de la transaction et un contrôle juridictionnel suffisant et effectif », *Droit Pénal de l’Entreprise*, 2016, nr. 3, (213)213.



2.2. Inhoudelijke meerwaarde

De schikkingsprocedure kan, zoals eerder vermeld, een **interactie** tussen de Geschillenkamer en de schikkende partijen faciliteren. Deze interactie kan **concreter en doeltreffender** zijn dan in de formele quasi-jurisdictionele setting die voorafgaat aan een beslissing die kan leiden tot een sanctie of andere beslissing (met vastgelegde conclusierondes en een hoorzitting).

De interactie heeft niet alleen tot doel om tot een toereikende oplossing voor een bepaalde problematiek te komen, maar kan ook mogelijk **technisch-operationele elementen** in kaart brengen die relevant zijn voor de formulering van de schikkingsvoorwaarde(n). Hierbij zij benadrukt dat het niet aan de Geschillenkamer staat om zulke technisch-operationele elementen effectief te analyseren. Het komt uiteindelijk aan de verwerkingsverantwoordelijke toe om de organisatorische en technische maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om aan de wetgeving ter zake te voldoen.

Hierbij dient te worden benadrukt dat de schikking geenszins het **overig corrigerend instrumentarium** van de Geschillenkamer kan vervangen.⁶ Eén van de doelstellingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming is immers om corrigerend te kunnen optreden waar noodzakelijk. Een administratieve geldboete heeft bijvoorbeeld als opzet een “doeltreffend, evenredig en afschrikkend” effect te genereren.⁷

⁶ Vergelijk ook de repliek van de magistratuur op de maatschappelijke kritiek aangaande de minnelijke schikking in het strafrecht: “De parketmagistraten zijn zich ook ten zeerste bewust van alle kritiek die de VVSBG genereert en ageren dan ook juist extra voorzichtig. Het ernstig afwegen van de zaak moet garanderen dat er geen sprake is van ‘afkopen’ [...]” in A. RAES, T. VAN WYNSBERGE, S. DE KEULENAER, E. DEVEUX, S. DECRAMER en A. DELADRIERE, “De verruimde minnelijke schikking: een ‘meerwaarde’ of ‘win-win’ situatie? Evaluatie van de praktijk”, *Panopticon* 36(2), 2015, (88)101.

⁷ Artikel 83.1 AVG.



3. Procedurele elementen van de schikking

Algemeen kadert de Geschillenkamer de schikking als volgt:

1. De schikking onder de WOG is een schikking tussen:
 - Enerzijds, de **Geschillenkamer** die zich verbindt de procedure af te breken, waarbij zij onder meer afziet van het potentieel opleggen van corrigerende maatregelen,
 - en anderzijds, de **schikkende partij** die zich verbindt een geldsom te betalen en/of bepaalde voorwaarden na te leven.
2. **Mogelijke schikkingsvoorwaarden** in hoofde van de schikkende partij zijn de volgende (een representatieve maar niet-limitatieve weergave):
 - a. Het betalen van een geldsom;
 - b. Het nemen van bepaalde maatregelen teneinde een versterkt gegevensbeschermingsrechtelijk kader te bekomen;
 - c. Het nemen van bepaalde maatregelen die verhelpen aan de grieven van de klager in het dossier, dan wel maatregelen die een verbetering inhouden voor (andere) betrokkenen in de zin van de gegevensbeschermingswetgeving.
3. De schikking houdt in beginsel een **erkenning** van de feiten zijdens de schikkende partij in, doch is in beginsel geen erkenning van een overtreding van de vigerende wetgeving – tenzij het schikkingsvoorstel of de schikking anders bedingt.
4. De schikking duidt **één of meerdere wettelijke bepalingen** (binnen de Algemene Verordening Gegevensbescherming of andere wetgeving verband houdende met gegevensbescherming) aan waarop de schikking geënt is, zodat duidelijk is over welke vermeende schending(en) het dossier handelt teneinde de rechtszekerheid te waarborgen en transparantie te verzekeren.⁸
5. De draagwijdte van de schikking is in alle gevallen **beperkt tot de feiten, de voornoemde wettelijke bepaling(en) en het tijds kader** die uitdrukkelijk in het schikkingsvoorstel, respectievelijk de schikking worden vermeld.
6. De **klager** wordt gehoord in de totstandkoming van een eventuele schikking naar aanleiding van een klacht (“klachtdossiers”).⁹ De klager wordt gehoord omtrent diens zienswijze over zowel het *gebruik* van het instrument van de schikking in deze zaak, als de *inhoud* van het schikkingsvoorstel anderzijds. Voorafgaand aan de fase waarin het schikkingsvoorstel formeel wordt voorgelegd aan de

⁸ Dit onderdeel werd toegevoegd aan het schikkingsbeleid n.a.v. het arrest van het Hof van Beroep van Brussel (Sectie Marktenhof, Kamer 19A) van 4 september 2024, DPG Media t. GBA, 2023/AR/1613, specifiek §23 derde lid.

⁹ In het licht van artikel 77 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, heeft de klager een uitgebreidere rol dan in schikkingsprocedures bij andere regulatoren, zie bv. de loutere mededeling aan de klagende partij in de schikkingsprocedure bij de Belgische Mededingingsautoriteit, cfr. artikel IV.59 *in fine* van het Wetboek Economisch Recht van 28/02/2013 (B.S. 29/03/2013).

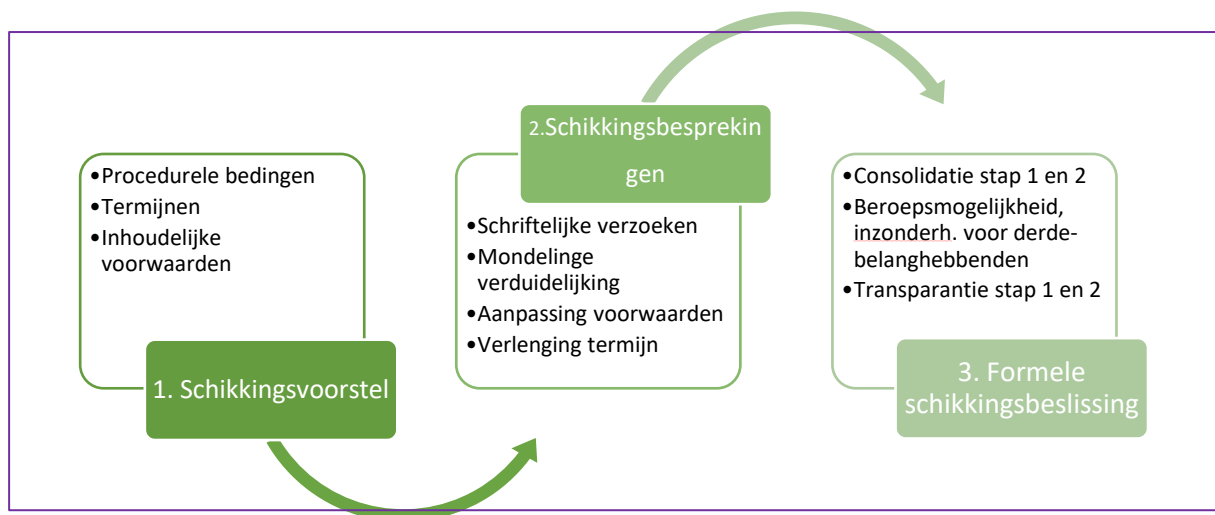


“verwerende” partij(en), krijgt de klager de mogelijkheid om binnen een bepaalde periode haar of zijn **visie op het ontwerp-schikkingsvoorstel** te geven; het komt nadien aan de Geschillenkamer toe om, op basis van de eventuele verzoeken van de klager, het uiteindelijke schikkingsvoorstel al dan niet aan te passen. Anders dan in procedures voor andere regulatoren, krijgt de klager onder de Algemene Verordening Gegevensbescherming (in het bijzonder onder het artikel 77 aldaar) en in de WOG een rol in de procedure – zonder dat het gaat om een partij die op dezelfde voet staat als de eisende partij in een civiel geschil.

7. In het kader van een schikkingsprocedure krijgen alle betrokken partijen in beginsel toegang tot het volledige **administratieve dossier**.
8. Een schikking wordt geformaliseerd middels een **schikkingsbeslissing**, waarbij het verloop van de procedure voorafgaand aan de schikking op transparante wijze wordt geschetst, en waarbij de voorwaarden uit het schikkingsvoorstel én de uiteindelijk bedongen schikkingsvoorwaarden uitdrukkelijk worden hernomen (in beginsel door de verwijzing naar het schikkingsvoorstel, gevoegd in bijlage bij de schikkingsbeslissing). Tegen deze schikkingsbeslissing staat overeenkomstig artikel 108 WOG **beroep** open bij het Marktenhof.
9. Alle betrokken partijen houden het recht om, in beginsel schriftelijk, **opmerkingen te maken over het schikkingsvoorstel** en haar inhoud.
10. Een **niet-aanvaarde of anderszins niet geslaagde schikking** laat de verderzetting van het dossier onverlet en heeft geen impact op de eventuele alternatieve afhandeling van het dossier.
11. De **voorwaarden** van het schikkingsvoorstel kunnen gedurende het verdere verloop van de schikkingsprocedure **verduidelijkt of anderszins aangepast** worden, zeker in het geval zulke aanpassingen verbeteringen meebrengen in het licht van de gegevensbeschermingswetgeving. Verzoeken tot verduidelijkingen of aanpassingen worden in beginsel schriftelijk tot de Geschillenkamer gericht, alhoewel het niet is uitgesloten dat er ook mondelinge uitwisselingen in het kader van het efficiënt procesverloop plaatsvinden. Het is niet uitgesloten dat bepaalde (mondelinge) besprekingen op confidentiële wijze worden georganiseerd. Van elke uitwisseling wordt in elk geval een stuk aan het dossier toegevoegd (in het geval van mondelinge uitwisselingen kan dit gaan om een proces-verbaal).
12. De schikkingsprocedure is onderworpen aan een **termijn**. Wordt er niet tot een schikking gekomen binnen die termijn, of na eventuele verlenging(en) van die termijn, wordt het dossier anderszins voortgezet. Een termijn moet vermijden dat partijen in een schikkingsprocedure ‘met de voeten slepen’ wanneer zij niet bereid zijn een schikking aan te gaan, maar om andere redenen de schikkingsprocedure verderzetten.

13. Bij een weigering van het schikkingsvoorstel, of wanneer de termijn voor de aanvaarding ervan vervalt, gaat de Geschillenkamer formeel over tot de **intrekking van het schikkingsvoorstel**. Op deze manier kan de Geschillenkamer gebruik maken van haar (andere) bevoegdheden voor de voortzetting van de betrokken zaak.
14. Een geweigerde of anderszins niet geslaagde schikking impliceert niet dat er geen **nieuw schikkingsvoorstel** op een **later moment** in hetzelfde dossier kan worden gedaan. Het staat immers aan de Geschillenkamer om een keuze voor een bepaalde bevoegdheid te maken, met inbegrip van de mogelijkheid om een schikkingsvoorstel te doen.

De schikkingsprocedure voor de Geschillenkamer kan, op basis van deze procedurele elementen, gevisualiseerd worden als volgt.



4. Statuut document, versie en wijzigingen

Dit document betreft een beleidsdocument van de voorzitter van de Geschillenkamer van de GBA.

De eerste versie dateert van december 2023.

De tweede versie dateert van november 2024 en werd op dit moment gepubliceerd op de website van de GBA. Bij de tweede versie worden een aantal toevoegingen gedaan onder de derde sectie van het document die wijzen op het gewijzigde beleid dat een schikkingsvoorstel in principe verwijst naar de gelieerde rechtsgronden. Een passage¹⁰ uit de inleiding (eerste sectie) werd om dezelfde reden geschrapt.

¹⁰ De passage luidde als volgt: "Bij de schikkingen is er geen concrete toetsing van de feiten aan de toepasselijke wetgeving. De schikking beoogt met andere woorden bepaalde problematieken te verhelpen die naar voren werden



Het voorliggend document is een levend document dat onderhavig is aan aanpassingen op basis van de praktische ervaringen en interacties van de Geschillenkamer, alsook eventuele wettelijke en aan de rechtspraak gerelateerde ontwikkelingen ter zake.

Indien u vragen heeft over het Schikkingsbeleid van de voorzitter van de Geschillenkamer, kunt u een verzoek om informatie indienen bij de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Dit Schikkingsbeleid is een leidraad die is opgesteld van de voorzitter van de Geschillenkamer en is niet bindend voor de Geschillenkamer.

geschoven door de klager of de Inspectiedienst, dan wel problematieken te verhelpen die blijken uit het administratief dossier.”